

Largo

Pomalé a kradmé kroky slyším v šeru. Slyším, jak se pod chodidly tráva ohýbá, listí šelestí. Slyším, jak si o těch krocích skřivánci ševelí. Ani blížící se zima je neumlčí. Mohl bych tu sedět a poslouchat je celé dny, avšak ješitné šumění neustále narušuje můj klid. Jasmín a meruňka doprovázené damaškovou růží najednou ovládnou celé místo.

To ty kroky.

Vůně přišla s nimi.

Zapomínám na vyrušení a ještě chvíli si užívám nově přibylé příchutě jemného brusinkového sorbetu. Přemýšlím, zda se již mám otočit a zapojit do hry i třetí smysl. Nerad bych rušil tuto symfonii, ale bez obrazu je dojem jaksi neúplný.

Otáčím se... kroky se zastavily, ptáci ztichli, listí ztichlo, tráva ztichla... nejsem si jist, jak reagovat. Ne, nechci, aby tu stála, nechci, aby ptáci ztichli, listí ztichlo, ani aby tráva ztichla. Zdraví mne, ale já neslyším. Nebyla tu tehdy, není zde teď. Mé mládí patřilo jí, stáří je již jen mé. Takoví jsme však byli pod sluncem dva. Ať odejde, ať už zmizí z mého života, udělala to jednou, podruhé to nebude těžší. Brána mého sadu je již dávno zamčená, zrezivělá, listí opadané, tráva ztichlá. Jen skřivánci občas zapějí jejich árii na důkaz, že ještě žijí.

Stojí tam, stále tam stojí a povídá o světě, o listech, o zpěvu. Možná i o lásce, ale to se ztrácí ve větru, v šeru. Tu slyším pláč. Zbytečně prolité prázdné slzy dopadají na ztichlé listí, na ztichlou trávu. Jsou sytě rudé, barví je poslední paprsky zapadajícího slunce, i tak jsou plny krve. A bolesti a utrpení, které symbolizuje, ale je také symbolem života a svobody. Svobody, která ji mně vzala. I já již budu brzy svobodný. Opustím listí, opustím sad, opustím ji, opustím vše a zapomenu.

Už ani nevím, jestli tam pořád stojí, už ani nevím, jestli stále povídá o světě, o listech, o zpěvu. Jediné, co vím jistě, že nepovídá o lásce, protože o ní nic neví. Možná to slovo zná, možná zná jeho význam, ale nezná, co představuje. Proto tam stojí, neví, že mne tím ničí.

Tma střídá šero, vlahý večer střídá chladná noc. Vidím, jak se třese. Skřivánci již dávno spí. Je čas jít domů, je čas posledního pohledu do očí, čas na poslední rozloučení.